

Samhold.

Gjøvik.

Torsdag 1. Januar 1885.

Gjøvik.

Torsdag 1. Januar 1885.

Kristians Amts Blad.

1. Marg.

"Samhold" udkommer hver Mandag og Torsdag og koster med Porto skr. 5.00 aarlig (skr. 2.50 halvaarlig). Kundgjorelser koster for Lillehammer og Gudbrandsdalen modtages Kundgjorelser til Bladet af Garver Sjønsberg. Bladet kan tages paa alle

10 Ore pr. Skrupulinje. Landets Postanstalter.

1. Marg.

Champagne.
George Goulet.
Élevé de nos:
H. B. Falk.

Samhold.

Idet "Samhold", Kristians Amts Blad, begynder sin første Margang, skylder det sin Læsetreds en Medbegjærelse for sit Maal og sin Virkemaade.

Det er desværre en skjændsig gerning, at Kristians Amt i den senere Tid saalangt fra at have kunnet hævide en Stilling, der er dets Størelse, Fjøllet og naturlige Hjælpeklæder værdigt, at det ivertimod er gaaet tilbage paa mange Omraader.

Dette er Tilfældet saavel i Forhold til, hvad det før har været, som i Forhold til andre Egne af Landet, hvor Fremgangen har været stor og almindelig.

Denne vort Amts tilbagegaaende Tilstand, der tidt statistisk er bevist, er selvfølgelig uholdbar i Længden. Den maaner os derfor til kraftigt Arbejde for Amtets Udvikling og Fremstredt efter Tidens Behov; thi denne mindre gunstige Stilling er ikke begrundet i uoverkommelige Hindringer. Amtets Naturforhold er ikke omframt fattige; — dets Følgefærd ikke blot for Dygtighed eller Evne til Fremstredt, der staar i Hoide med Tidens Fordringer. Ivertimod. Vort Amt er af Naturen saa rigt, som noget andet Indlandsamt med Hensyn til de tre Hovednæringsveie Jordbrug, Skovgavl og Stogsdrift. Og Befolkningen holder ganske sikkert Maal med det øvrige norske Folk i almen Oplysning, Dannelselse og intellektuel Kraft.

Men Tingene er, at Amtet under de sidste Tidens raske Udvikling, der gaar paa med store Stig, ikke har ejet den samlede Evne eller de Sammenslutningens Medstaber, der har maaget at føre det enkelte og spredte frem til den Enhed, uden hvilken Tiltagene kun bliver smaa Forsøg.

Har vi end i vor Midte maegtige Personligheder, de er dog mere hele Landets Mænd end vort Amts.

Kristians Amt har nemlig i den sidste Tid manglet Mænd, der samtidigt med, at deres Livsarbejde har været viet Amtet, ogjaa har haft Forerøve over det almindelige Mandemaal.

Men er det saa, at Amtet savner saadanne Personligheder, da er det desuomere de forhaandenværende Kræfters Opgave, ja uafviselige Pligt efter bedste Evne at tage fat paa dette samlede Arbejde.

Dette kan ske ved enig Virksomhed i et fælles Organ, der i det enkelte og indad kan drage de engere Lokalinteresser frem til almen Døftelse og Belysning, og som i det store og udad kan tale Amtets Sag og give dens

Stemme den Vægt, som et saa betydningsfuldt Amt med Rette tilkommer.

Et saadant Fællesorgan har Amtet til Dato ikke haft, og det er for at afhjælpe dette Savn, at Samhold begynder sin Virksomhed.

Dets Opgave er hermed givet.

Saalangt dets Evne rækker, vil det samle hele vort Amt med dets spredte Kræfter til enigt Virke for det enkelte og det heles Vel, og i videst mulig Udstrækning vil det søge at drage til sig alle gode, dygtige og patriotiske Kræfter til Arbejde for det store Maal.

Blandt de Sager, som "Samhold" efter Evne vil arbejde for, kan bl. a. spicielt nævnes:

En forbedret Skole paa hjemlig Grund, hvorved den opvoksende Slægt, beriget med den Skundskab og de Forudfærdninger, som den nærværende Slægt har maattet beklage Mangelen af, vil kunne optage Udviklingens Arbejde og bringe det et stort Stykke frem mod de demokratiske Samfunds fælles Maal: den største mulige Lykke til de fleste mulige Mennesker.

Maalfagen. Saavel ved Artikler paa Landsmaalet som paa anden Maade vil Samhold støtte denne Sag, der i dybeste Forstand er et Nationaltag af største Betydning.

De kirkelige Spørgsmaal. Disses alsidige Døftelse vil blive søgt fremmet til Statens og Kirkeens Tary i Overensstemmelse med Føllens Tankemaade og religiøse Sans.

Valg. Med Venstreforeningerne som Grundlag vil "Samhold" yde sin Bistand ved Arbejdet for Valg af sine Fremstredtmaend til de offentlige Stillinger.

Forbedrede Kommunikationer. I første Række blandt disse maa nævnes en Jernbanebygning efter en ordentlig Plan. Naar en saadan foreligger, skal det vise sig, at vort Amts Interesser vil falde sammen med Fædrelandets Tary i sin Hæshed.

Det vil i Særdeleshed være "Samholds" Opgave at vække den nu tilhjemmelende slappe Soldatistisølelse paa dette Felt til klarere Erkjendelse, baade inden dette Amt og ude iblandt det norske Folk overhovedet.

Alle burde lære at erkjende, at vort Amts Skrav paa Jernbane nu er baade retfærdigt og billigt, samt at det vil være lønnende for det hele Samfund, om vi nu efter Omstændighederne faar dette Skrav opfyldt ved en fælles norsk, ratragget Kraftanstrengelse.

Jordbrugs- Arbejder og Husmandsspørgsmaalene, hvis heldige Løsning er af den allerførste Betydning for vort Amt og tilsliges i lige Grad af Nødværdighed og Nødværdighedshensyn.

Sparommelighed. "Samhold" vil bidrage, hvad det formaar, til at klare Befolkningens Begreber om, at Sæmningen: "det er Indtagten man skal leve af", er

gjældende Grundlov for den enkelte og Samfundets Økonomi, og at et Forbrug ud over Produktionen er den raste Snarvej til økonomisk Ruin.

Afhølsfagen vil af "Samhold" blive fjænket al den Opmærksomhed, som denne gode og lykkebringende Sag i fuldt Maal fortjener.

Føllevæbningsfagen. En videre Udvikling af Føllevæbningsamlagsarbejdet med Tilslutning til de borgerlige Institutioner er efter "Samhold's" Mening Veien til "Føllet i Vaaben" — den demokratiske Grundvold for et lidet Følles Hørdørdning, naar denne, som hos os, kun maa sigte paa det billigste og samtidigt kraftigste mulige Fædrelandsforvar.

Det demokratiske Selvstyres Udvikling paa hjemlig Grund. Kun paa disse Forudsætninger bør den Sammenslutning til større Enhed, som den enkelte Sag og de særlige Forhold kræver, være baserede.

At støtte Befolkningens handledygtige Føretagelsesaaud, saa der kan bringes mere Hæft i de træge Forhold og det dødsige Banegjænger.

Som det er "Samhold's" Opfatning, at alle Samfundets Indvidder, Led og Lag er afhængige af hinanden, samt at Amtets Byer og Landdistrikter paa det nøjesie er sammenhængende, ved fælles Interesser, skal det være dets Opgave med sin Virksomhed at omfatte saavel Byerne som Landdistrikterne.

Idet vi aendryndingsvis har nævnt forantaaende Sager som "Samhold's" Programfager, skal vi gjentagende fæste Opmærksomheden ved, at et inderligt Samarbejde med alle gode, patriotiske Kræfter i Amtet søges af Bladet som dets hovedsagelige Livslede.

I denne Forbindelse skal vi tillade os indtrængende at opfordre alle Skorporationer, saasom Kommunebestyrelser, Landboforeninger, Samtalelag o. L. inden Amtet til at fremme det samfundslige Fællesarbejde ved igjennem "Samhold" at give Publikum Meddelelser om sin Virksomhed.

"Samhold" skal være et frit Diskussionsblad, som vil lade alle Ansuetter komme til Orde inden Sømmelighedens Grænser.

Foruden en Flerhed af Lejlighedsbrevskrivere fra By og Bygd har "Samhold" allerede skrevet sig en Skreds af Medarbejdere og Bidragydende, hvis Navne borger for, at Bladet vil arbejde i den jevne Udviklings Tjeneste paa Grundlag af de samfundsblygende Principer, der vil berettige Bladet til den Tillid blandt Befolkningen, som er nødvendig for, at det heldigt skal kunne løse sin Opgave.

"Samhold" vil være Vindeleddet imellem Amtets Folk og Stortingsmaend og bidrage til en frugtbringende Vækselvirkning imellem disse gjensidig.

"Samhold's" ansvarlige Medaktør er Gaardbruger Johan Enger.

Hr. Gaardbruger Th. Fjøllet af Faaberg er formaet til for Gudbrandsdalens Vedkommende at indtræde i Redaktionen; til ham bedes Meddelelser og Opfatser fra dette Distrikt velvilligen adresserede.

Som "Samhold's" Medarbejdere forøvrigt kan bl. a. nævnes: Følleshøftolebestyrer V. Ullmann, Følleshøftolelærer Lasse Trødal, Lærer N. Konstad samt Amtsagronomerne N. Degaard og Kraahol. Deendat har D. Dr. Christopher Bruun Sand, Matias Skard, Sand, Stefan Fjøl, Ingeniør Lysgaard, Gaardbr. Chr. Hørne samt Stortingsmændene Vlekastad, Jøstad og Munstad m. A., lovet at støtte Bladet eller yde Bidrag til samme.

Johan Enger.

Kristendommens Samfunds-Moral.

(Af Christopher Bruun).

I.

„Hvad Samfunds-Moral (social Ethik) er for noget, er jeg endnu ikke kommen saa langt at jeg har faat nogen Greje paa, sagde en yngre Theolog for ikke længe siden til mig. Og jeg tænker der er mange som kan sig det samme. Det er i mere end een Mening at Nutidens Kirke er udygtig til at fylde Nutidens Krav. Men her hos os er den det kanste aller mest i denne.

At kristendommen er fittet til at øve en afgjørende Indflydelse paa de enkelte moralste Liv, det er jo noget som ingen er i Tvil om. Men at den skulde kunne øve en lignende Indflydelse ogsaa paa Samfunds-Livet, det borgerlige Samfunds-Liv, det er der mange som ikke vil vide noget af. „Kristendommen har ikke noget med Politik at gjøre“, heder det. Og til „Politik“ regner man saa uden videre alle de andre Samfunds-Spørgsmaal med.

Og det er sandt. Kristendommen opfatter ikke saadanne faste og indgaaende Forfærdelser for Samfundenes som for de enkelte Liv. Den giver os ikke nogen vis, for alle Tider gyldig Stats-Forfattning, og heller ikke nogen Løsning af de „sociale“ Spørgsmaal, som man en Gang for alle skulde kunne slaa sig til No med.

Men dermed er Sagen kanste endda ikke afgjort. I vore Dage er næsten alle Mennesker enige om, at der aldeles ikke gives nogen saadan for alle Tider gyldig Stats-Forfattning. Og er en saadan Forfattning ikke til, saa faar man virkelig holde kristendommen indskylt, om heller ikke den kan opstille den. Naar en Ting i sig selv er Udvikling underkastet, er skændende, saa kan det dog heller ikke være kristendommens Opgave at slaa den fast. Det er ikke ved at gjøre en Væf til Is, at man leder dens Løb.

Man skal derfor ikke være saa fittet. Kristendommen tør nok have lidt at gjøre baade med Politiken og med Samfunds-Spørgsmaalene i det hele, fordi om den ikke opstiller nogen enkelt Stats-Forfattning som den ene, og evigt, gyldige.

Hvis kristendommen ikke har noget med Samfunds-Livet (det borgerlige) at gjøre

hvor mener man da, at det søger sin Skilbe? Hvor er det vi finder Lovene for dets Udvikling? „I Menneſte-Naturen“, ſvarer Folk med en Mund. Samfundslivets Udvikling er blot et Udtryk for Menneſte-Mandens egen Udvikling.

Og det kan være godt nok. Men mener man da virkelig at Menneſte-Naturen er bleven uden Indflydelse af Kriſtendommen? At Menneſte-Mandens Udvikling er foregaaet uafhængig af den?

Udleder man Samfundslivets Udvikling af Menneſte-Naturen, ſaa har man netop gjort den afhængig af Kriſtendommen. Thi der gives intet ſom har grebet dybere ind i Menneſte-Naturen end Kriſtendommen, intet ſom mere afgjørende har været med at omdanne den til det den nu er.

Heller ikke en dattet Fritænkere vil i vore Dage lettelig falde paa at nægte dette. Han kan mene at Kriſtendommen nu ſaa om trent har gjort ifra ſig overfor det menneſtelige Mandſliv. Han kan derfor mene, og haabe, at den for Fremtiden ikke vil ſaa noget at ſige i Samfundslivet. Men at den hidindtil har øvet en Indflydelse, og en meget dybtgribende Indflydelse paa dette Samfundsliv, det vil han ikke kunne nægte. Det er bare Uvidenheden, den křiſtelige og den fritænkere, ſom nægter det.

Eller hvem er det ſom kjenner lidt til Historien, og ſom tviler paa at Middelaalderens Kirke har haft Indflydelse paa Middelaalderens borgerlige Samfund? Det er jo ſom ſagt i dens Willode.

Men vi ſom ikke er Fritænkere, vi ſom tror at Kriſtendommen fremdeles er kaldet til at øve en afgjørende Indflydelse i Menneſte-Livet, vi ſom inderlig ønsker at lade den gjennemgløde vort eget Liv for derfra at indvirke paa hele Slægten, vi ſom mener at Menneſte-Slægten ſhulde og Fremgang helt igjennem er afhængig af den Udſtrækning hvori dette ſer — hvorledes ſkulde vi kunde tænke os, at Kriſtendommen ikke ogſaa nu ſkulde gribe ind i Samfundslivet, det borgerlige Samfundsliv? Og det tilmed i en Tid ſom vor, da Samfundsspørgsmaalene er de meſt brændende Spørgsmaal af alle, da Samfundets Omdannelse aabenbar er det Arbejde, ſom aller meſt hviſſeløſt Menneſtehedens Tanke.

Jo, Kriſtendommen maa være med i Tidens Samfundsliv. Kriſtendommen maa opſtille ſin Samfundsliv-Moral.

II.

At en poliſtiſt Kriſtendom ikke kjenner noget til Samfundsliv-Moralen, det kan være rimeligt nok. At omdanne det borgerlige Samfund, hvad er det andet i Pietiſteriet sine end at være med og „lappe paa Verden“. „Overlad Verden ſelv at lappe paa Verden“, ſiger det, „og lad de døde begrave ſine døde“. For den Slags Folk maa „Verden“ ſaa gjerne ſaa Lov at gaa ſin egen ſtjæve Gang.

Og det er Pietiſtens Overvægt inden vort Landſ Kriſtendom, ſom har voldt, at vi ſaa længe ikke har kjennt til en křiſtelig Samfundsliv-Moral. Hvad Profeſſor Johnson ſiger i ſin „Ethik“, giver ingen Retledning paa

Fra Elgjakten.

(Johan Enger).

Min første Tur efter Elgen himt Aar foretoges ſammen med Grosferer B. fra Drammen og en Engländer Mr. A., ſom jeg havde truffet paa Nordsjøfjordsdampſkibet en af de første Dage i Jagtſæſonen. Da jeg gjerne vilde bidrage til at ſtaffe Mr. A. Anledning til at ſkyde en Elg, fulgte jeg ham forſt til en Elgſtand, hvor han med en „real Bom“ underrettede hans Højvelbaarenhed Elgen om, at der var „Ugler i Moſen“, og derefter til en anden Elgſtand, hvor det lykkedes ham at hvide ſin første Elg, en pen Dre.

Gaardsdriften hindrede mig i at foretage nogen ny Tur, førend efter en otte Dages Forløb. Jeg maa her forudſikke den Bemærkning, at jeg ſiden foregaaende Jagtſæſon havde afhændet den af mig for ſer Aar ſiden dresjerede Hund „Normann“ til mine Jagtkamrater Johannes Homb og Ole Nordrol. Nu havde jeg er fire Aar gammel Hund „Storm“. En Dag, netop ſom jeg havde ruſtet mig til

dette Omraade. Langt mindre indeholder det nogen Kraft, ſom ſkulde kunne meddele Mandens Drift til Deltagelse i Arbejdet.

Men Kriſtendommen burde kunne meddele Mandens Drift til Deltagelse i Nutidens største og vigtigſte Arbejde.

Hos os har den foretrukket at overlade den Ting til Fritænkertiet. Og Fritænkertiet har ogſaa paataget ſig Sagen. Det var virkelig meddele en ſtor Del af vor dannede Ungdom — og en ikke ringe Del af den udannede med — en Drift til at laſte ſig ind i Samfundslivet, en Drift til at tjene det af Idee, af ſtor Sag, ſom stærkeſt er oppe i vor Tid.

Og dermed har Fritænkertiet vundet denne Ungdoms Tal og Kjærlighed.

Thi al Ungdom, ſom der er lidt til Kræfter i, bærer i ſig en brændende Torſt efter at komme til at tjene Ideerne, tjene en ſtor Sag. Og den Mand eller den Kæmpe, ſom kan ſtille denne Ungdommens aandige Torſt, han vinder uvægerlig dens Tal, dens Kjærlighed, dens Tillid.

Og i vore Dage ſamlar Arbejdet i Ideernes Tjeneste ſig forſt og fremſt netop om de ſtore Samfundsspørgsmaal.

Saa den Kriſtendom ſom vender Nyggen til Samfundsspørgsmaalene, den magter ikke at ſtille Ungdommens aandige Trang. Den magter ikke Tidens ideelle Kræfter i det hele.

Og dette er netop Kriſtendommens Stilling hos os: den er, og den føles ſom, ideelt underlegen. Og det ikke bare overfor Samfundsspørgsmaalene, desværre. Den har ſaa ſørgelig lidet igjen af ſit oprindelige ideelle Stempel i det hele. Og for en ikke uvigtig Del kommer dette netop af den Fejl, jeg her taler om. Thi fra det Omraade, hvor Tidens stærkeſte Mandsliv foregaa, udgaa der en Kraft ogſaa til alle andre Livets Omraader. Og denne Kraft er det, vor Kriſtendom har ſtrængt ſig ude fra.

Sandelig, det kunde tvænges at Fredrik Petersen ſik Syn for Samfundsliv-Moralens Vigtighed, og gav ſig Til at foredrage den for de unge Theologer. Thi blandt Univerſitetets theologiſte Lærere er det aabenbar nu han, hvis Stjerne er i opgaaende. Og han er ogſaa den eneste ſaf dem, ſom paa dette Omraade kunde rette paa de forfaldne Sager. (Fortſ.)

Landbruget.

Mellekøens Vinterfodring.

Denne har desværre ofte været alfor miſerabel. Det har ikke ſaa ſjelden været aldeles overladt til en Budejes Skjonſomhed eller Uſkjonſomhed, med Henſyn til Fodringen, eller ſkjellige eller uſkjellige Behandling af Dyrene. Den eneste Befatning med Kreaturſtallet, ſom Gjerer eller hans ſtone har indladt ſig paa, har været at paalægge Budejen, at ſpore paa Foderet og paaleet at dette Paaleg er blevet fulgt. Har Dyrene paa den Maade blevet tilbedt ſaaldet Foder, at deres Huld, i Vinterens Løb, er blevet afpillet, Jofet fugtig, koldt og mørkt, har ſtoen ikke levet under ſaadanne Omſtændigheder, at den kunde

at foretage en Tur til Guldbandsdalen, ſom Folkene ind til Middag og fortalte, at nu havde de hørt „Nore“ (Normanns Kjelnavn) ſaa med Elg ind for Jorden. Jeg løb ſtrar ud paa Bakken og hynede tydelig gjennem Søndevinden at høre Lønnen af „Nores“ beſkjendte dov! dov! I deſamme kom en Mand til mig med Indbydelse fra Johannes Homb til en Tur med ham og Ole Nordrol paa et par Dage. Johannes Homb var alt tilfjogs med „Nore“ efter en Elg, han vidſte ſkulde orholde ſig med ved Tommerlæggingen. Jeg tog da Patroner, Miſle og „Storm“ og begav mig til Homb, en Miſs Bei fra Enger. En friſt Reguſtur gjennembløde mig paa Veien. Nogle olme Kreaturer, jeg traf, ſom vilde ſætte paa Hundene, gjorde, at jeg ſlap den løs, og ſiden ruſtede den ſaa ſmaat Vejen frem foran mig. I Aften bag Homb ſtrog den med et ud af Vejen og forsvandt. Da jeg ved at underſøge Stedet fandt friſte Elgſpor, ventede jeg en Stund paa at ſaa hore Løs; men da jeg hverken horte eller ſaa noget til Hundei, gif jeg ned til Homb, hvor Johannes Homb og

gave nogen tilfredsſtillende Afſlutning, om den endog efter, og en ſiden Stund for Kvalningen, er blevet tilbedt et rigeligere Foder. Under ſaadanne Forhold er det ikke at undres over, at Budejeſtallet er blevet omſat med ſiden Indiereſe, haade af Budejen og af Kvægbeſejningens Eier. Men man har iøvret, at dette ſkulde være det fordelagtigſte, da Sommerhavnen var den, ſom egentlig ſkulde give Afſlutningen. Denne er imidlertid den mindſte Tid af Aaret og naar Foderet, ſom Dyrene har fortæret under Vinterſiden beregnes, til endog lav Pris, ligefom den Afſlutning Dyrene har givet, beregnes til Dagens Pris, vil det nok viſe ſig, at man paa den Maade har vendt ſin Foderavlning daarlige. En Forandring i dette gammelbagte Kreaturſtel er dog indraadt i de ſtefte Egne. Men ſaadanne Overgange ere ikke lette at gjennemføre og dertil fordrer næſten beſtändig lang Tid, da Overbeviſningen om det Nyes Fortrin maa gaa forud, ligefom dets Fordelagtighed maa være det væſentlige beſtemmende for at blive optaget.

Med Henſyn til ſelve Fodringen (ſom jeg nærmest her vilde henlede Opmerkſomheden paa), hvor et bedre Kſtel med kraftigere Fodring, er blevet gjennemført, har det afmindelig været Brug, at give de daarligeſte og mindſt nærende Fodermidler forſt om Morgenen, medens Dyrene være ſultne, for derved at tvinge Dyrene til at fortære diſſe. Siden gives de kraftigere og mere nærende, ſaaledes at det beſte Foder gives tilſidſt. Denne Fodringsmaade hynes at ſtulle være haade økonomiſt og rigtig, men den kan ogſaa have ſin Fejl og Mangler. I ſafald kan den bevirke, at Dyrene overhlder Foderbeſkjendte med for ſtor Maſſe, hvorved deres Foderbeſkjendte Arbejde beſværliggøres og i Lengden ſlappes. Men den kan ogſaa blive ſarlag til, at Dyrene vrager det ſimplere og mindre ſmagelige Foder, fordi de ved, at de ſener ſaar noget bedre. Begge Omſtændigheder, der vil paaføre Gjeren Tab.

For nogle Aar ſiden havde jeg Anledning til at gjøre mig beſkjendt med Kreaturſtallet paa en del ſtore Gaarde i det ſydlige Sverige, hvor der tilbeds vare ſtore Hundrede Mellekøer. Paa en af diſſe, der havde 400 Mellekøer, og hvor hele Gaardbruget var baſeret paa at give den største mulige Indtægt (det var et Forpagterbrug), brugtes en for mig ny Fremgangsmaade ved Fodringen derved, at det beſte og meſt ſmagelige Foder gaves om Morgenen, her Modfrugter med Græsjet paa og hele, naar dette var fortæret gaves det halve af det kraftige Foder, Dyrene ſkulde have for Dagen og tort i Krybben, (en Blanding af 1/2 Del Rug og Hvedeaſſald og den anden 1/2 Del beſtod af 1/3 Del Lin, 1/3 Raps og 1/3 Del Palmemel); efter at dette Foder var fortæret, fik Dyrene rent koldt Vand i Krybben, og efter at Dyrene havde drukket, hvad de vilde, fik de hel Byghalm, hvoraf de fortærede en ganſke god Del. De havde nemlig for ſaet forliden af Romſlyd, og Dyrene vilde paa denne Maade forſyne ſig med, hvad de trængte, for at Foderbeſkjendte ſtaberne ſkulde arbejde paa en naturlig og kraftig Maade. Om Eftermiddagen fodredes ligedan. Mellekaſtningen var her i Gjemmem-

„Nore“ hiſtede mig fra Verandaen. Jeg fortalte at „Storm“ var efter friſte Elgſpor oppe i Aften og fik af Johannes Homb følgende Hiſtorie: „Jeg kom ligeaar tilbage fra Nordraaf, hvor vi ſkød en Elg paa Beſtaaſen. Ved Afſteden fra Ole Nordraaf beſtemtes, at jeg ſkulde møde ham med ved Tommerlæggingen kl. 11 med Nore for at opbevare den Elgen derinde. Jeg indſandt mig til beſtemt Tid, „Nore“ tog mig ud, og Elgen gjorde næſten ſjeblikkelig Stand. Ole Nordraaf var endnu ikke kommen. Elgen ſtod i et tæt Gransnar, og paa det bløde Blødtæppe gif jeg i Hold med den paa ca. 15 Meters Afſtand. Jeg var allerede vis paa, at den var „min Gris“, da med et „Nores“ dybe dov! dov! forſtummede, og nogle ſine Vef nordover Højderne forlyndte, at Elgen ſvog midaf. I Haſtigheden var jeg kommen lige i Vinden for Elgen. Det var alſaa ikke underligt, at jeg havde ſkøket den: thi Bejr af Folk er jo allerførſte Slags Stof og forklarer ſuldt vel, hvorfor der ikke blev Stand paany. Jeg løb Balke op og Balke ned og fik ikke hore

ſnit 2700 Potter pr. No, (1000 ſvenſke Stantor; 1 kanna = 27 norſke Potter). Vinteren efter min Hjemkomst gjorde en Gaardbruger her i Jaaberg, B. L. Forſog med en lignende Fodringsmaade, men med andre Foderſtoffer. Der gaves forſt om Morgenen Hø, derpaa det halve af det for Dagen beſtemte Kraftfoder, ſaavidt jeg Terindrer 3 Mef. daglig (1/2 Rug og Byggaſſald, 1/3 Lintagemel) tort i Krybben; efter at dette var fortæret, rent koldt Vand at drikke, og lidt efter Vandingen lang Baarfedhalm; men efter at ſtoen havde haaret, fik de efter Vandingen for Hælleſe, en Blanding af Hø og Halm, en halv Del af hvert. En anden Mand her i Jaaberg, G. S., der ogſaa har indrettet ſin Fodring efter ſamme Princip, giver forſt om Morgenen Hø, derpaa fugter Sørpemel, derpaa det halve af det for Dagen beſtemte Mel tort i Krybben, naar dette er fortæret vandes med rent, koldt Vand i Krybben, og til Slutning Baarfedhalm. Paa begge diſſe Steder bruges den ſaakaldte Fodring 2 Gange daglig.

Ved denne Fodringsmaade undgaa man de ovenfor antydede Uleiligheder. Dyrene vil ikke her ved være friſtede til at overlæſſe Mave med Fodringsſtof, da Halmen, der gives ſidſt ved hver Fodringstid, ikke ved ſin Smaglighed vil opfordre Dyrene til at overlæſſe Foderbeſkjendteſtaberne; men iſald Fodringen er rigtig ordnet, vil Dyrene være tvungne til at fortære en god Del Halm for at ſaa paſſende Maſſe til Foderbeſkjendteſtaberne. Dyrene vil heller ikke vente paa noget bedre, og man kan ſige, at en af ſtoens Egenheder tilfredsſtilles: „at æta det Bedſte forſt“. Og det vilde viſſelig ikke være ſtadeligt, om man i flere Retninger ſøgte at tilfredsſtille Dyrenes Livsfordringer.

De to Mand her, der har anvendt denne Fodringsmaade, er ſerdeles tilfreds haade med Afſlutningen af Dyrene og den letvindere Udforelſe af ſtallet.

Peter Straabøl.

Til Repraſentanter

i Gjøvik foreſlaar Venſtreforeningen følgende:

af Venſter: Juldm. A. Oſtby.

Befyrer Chr. Nygaard.

Kand. Zahlfvorn.

af Høje: Skjoldmand Statium.

Apotheker Lieb.

Garver Alſtad.

Repraſentantvalget foregaaar den 3dje Januar

forſtkommende.

Gjøvik, 31. December.

Fattige Voen i Gjøvik. Arbejdersamfundets „Forening til fattige Voenſ Bekledning“ havde den Slæde til Jul at kunne meddele ca. 180 Klædningsſtukker (væſentlig Underføj og Strømper), der Indaaten ved Samfundets Bud blev fordelt til 24 Familjer med ialt 75 Voen. Foruden ved Salg af Jeller, Jernſtrab o. ſ. v. ſamt ved indkomne Pengedrag i Boſerne er dette glædelige Reſultat ſpecielt opnaet ved en i høj Grad rosværdig Opoffeſe af Tid og Arbejde fra endel Damers Side, hvis Virkſomhed, i denne Retning ſaaledes fortjener megen Tak og Paakjonnelse.

mere. Da jeg kom hjem, fortalte en Mand der havde arbejdet oppe ved Stovvandet, at han omtrent kl. 2 havde ſet „Nore“ og Elgen paa Tur ihvover, men Nore kom hjem for lidt ſiden.“

Denne Beretning kunde efter at Sandſynlighed ſuppleres med, at Elglofen havde været lige Nore ved Enger, da jeg hore den (ca. 1/2 Miſs Tur), ſamt at det var Elgſpor, fra Tilbageturen om Stovvandet omt. 1/2 Miſs for Udtaget, „Storm“ nu havde fundet. Sporet maatte efter dette være omt. ſem Dimer gammel.

„Nordmanden“ („Demokraten“) er gaaet over til et nyt Aktieselskab og vil fra Nytaar af udgaa i fordoblet Format under Navnet „Kristianposten“. Det ledes fremdeles i liberal Aand.

Juriefag paaomt. Til „Dagbl.“ skrives: Bladets Læsere fra 1882 vil erindre, at det var uantat i Bladet, at Sogneranden Sognepræst Meel i Lovvil fort for Stortingsvalget i en indsendt Artikel i „Tromsø Stiftstidende“ optraadte som Venstremand og forraadede Distriktslage Engs Valg til Stortingsmand for Tromsø Amt, og at Hr. Eng anlagde Juriefagsmaal mod Psendovenstremanden Meel for Beskyldninger, fremførte af denne i nævnte Artikel. I Sagen er under 6te ds. af Sorenstribere i Senjen affagt saadan Dom:

Den i „Tromsø Stiftstidende“ for 16de Juli 1882 i en Opsats undertegnet 12—7—82 forekommende Tirade: „Paa Grund af omhandlede beklagelige Forhold i Forbindelse med den mindre tilfredsstillende Maade, hvorpaa Hr. Eng som Følge af sine politiske Interesser vogter sin Embedsgjæring, taber han ogsaa stadig i Ansæelse inden den Kommune, hvor han er bosat“ kendes død og magtesløs at være, saa at den ikke som Citanten til Stade paa Hre, gode Navn og Rygte. For Forbrydelse mod Arts. Kap. 17 § 7 bør Indstævnte, Sognepræst L. N. Meel, bøde til Statskassen 100 Kroner, hvorhos han til Citanten har at udrede i Sagsomkostninger 240 Kr., hvoraf den befalede Sagsfører, St. Mourhund, tillægges i Sglær 225 Kroner og Resten anvendes, saavidt tilstrækker, overensstemmende med, hvad derom i Beneficet er bestemt. Det idonnte udredes inden 15 Dage efter denne Doms lovlige Forhøjelse under Eksekutionstvang.

Dit og Dat.

Den Tapreste. En Taler, der talte om en vis General, som han sagde sig højligen at beundre, yrede, at han (Generalen) altid var at finde paa Krigspladsen, der hvor Slugterne var tættest. — „Hvor var det?“ spurgte en af Tilhørerne.

„I Ammunitionsvognen“, svarede en anden.

Forandring af Haarets Farve. I en Sindsygeanstalt i Berlin befandt sig en 13aarig Pige, hvis Haar fra Tid til anden skifter Farve, saa at det afvekslende ser mørkere og lysere ud. Man har lagt Mærke til, at Forandringen i Haarets Farve indtræder samtidig med Forandring i hendes Sindsstemning, saaledes at Farven er gulrød, naar hun i en Periode er særlig oprømt, medens Haaret ser matgult ud, naar hendes Sindsstilstand er roligere.

Musikalsk. Du kom sent i Kirken i Søndags du Da, sagde en Præst til sin Husmand, vi havde allerede sunget tre Vers af Salmen.

„Det gjorde ingenting“, sagde Husmanden, „for jeg tog Trojen af mig og sang sig, at jeg ikke bare naadde dere alle igjen, men jeg kom hele tre Vers ind i den næste Salme, før dere fik sluttet den første.“

Den O: „Nei je hadde itte de mindste Besvar me'aa fætta Dungen ifraa Pappa. De'va næsten som'n litte Flastra“.

Den H: „Na stakkars vesle Baane; de' tæl etter Far sine“.

Stortingsmedlem og sagde: „Di saar nta Jore aa hjelpe'a „Storm“ naa Kara!“ — Heffan! Farvel Klaffe og Sofahjorne. — Niffen fra Krogen, tre Patroner i Haanden og ud paa Bakken. Der høretes „Storms“ monotone Aftienne i jevn Takt, „Tempo moderato“, i Aftenstemningen lyngende Indledning til Operaen „Doden“. Lofen stod syd for Bergvandet ved Skjellenslyren, maaste saa smaast avancerende mod Odnesbergene. Ikke et Minut var her at spille; det gjalt et Skaplob, om hvem der skulde komme først, Ratten eller vi. I Begyndelsen sprang vi sammen, siden holdt Johannes Homb lidt mere tilvenstre og jeg lige paa Lofen. Dør Myrer, Berg og Sanger, gennem Granstær, Fjærholder og Rognstær gik Springmarchen nu alt, hvad Lunger og Legger aarbede, til jeg stod paa Bakken ved Skjellenslyren. En tverbrat Nasryg ned, en liden Myr under Bakken, og paa Høiden hinsides Myrene stod Elgen. Nu er Stikken nedfor Bakke imod en Glasos noget af det vanskeligste at klare; men her var ingen Bei forbi. Elgthuterreglementets §§ 1 og 2

„Samhold“

Kristians Amts Blad begynder herved sin første Aargang. Som det af Programmet vil sees, har Bladet sikret sig en saadan Kreds af Medarbejdere, at det vil kunne hyde sine Læsere et interessant og alsidigt Læsestof. Dagens politiske og sociale Spørgsmaal vil bli behandlet og paa et friskt Grundlag belyst fra deres forskjellige Sider.

Bladet vil derhos bringe stadige Meddelelser fra Ind- og Udland.

Det vil ligeledes i størst mulig Udstrækning bringe Meddelelser fra Amtets Kommune- og Herredsstyrelser.

Bladet vil samarbejde med Amtets Venstreforeninger; det vil være Bindeleddet mellem disse indbyrdes og i det hele være deres Organ.

Landbruget og i det hele vore Næringsvejes Udvikling vil blive fulgt med Interesse og gjort til Gjenstand for, saavidt muligt, stadig Behandling.

„Samhold“ udkommer 2 Gange ugentlig og koster med Porto Kr. 5.00 aarlig eller Kr. 2.50 halvvaarlig. Abonnementet er bindende for et halvt Aar.

Kundgjørelser koster 10 Øre pr. Korpuslinje. Disse kan for Gudbrandsdalen og Lillehammer indleveres til Garver Schjønberg, Lillehammer.

Bladet kan tinges paa enhver Postanstalt eller ved Henvendelse til Ekspeditionen, Gjøvik.

Kundgjørelser.

Valg paa Kommunerepræsentanter

afholdes i Retslokalet i Gjøvik Lørdag den 3die Januar 1885 Kl. 10 Formid. Ifølge Formandskabslovens § 10 bliver de sidst valgte nemlig Kjøbm. Austdal, Garver Olsen, Kjøbmand Fischer, Bager Johannesen og Fabrikejer Haugom staaende tilligemed Garver Henning efter Lodtrækning, hvorimod Kjøbmand Hansen, Lensmand Mjølstad, Kjøbmand Bodding, Doktor Lærum og Bager Andresen, som længst har fungeret, afgaar. Istedetfor disse sidste, som imidlertid ikke kan undslaa sig for Gjenvalg, og istedetfor Brænderimester Slettum, som er valgt til Formand, bliver altsaa at vælge 6 Repræsentanter.

Formandskabslovens § 2 bestemmer, at de Stemmeberettigede eller „Vælgende har at møde personlig og enten mundtlig eller ved Stemmeseddel at opgive, paa hvem de vælge“.

Gjøviks Magistrat, 17 Decbr. 1884.

Sommerfeldt.

Generalforsamling.

Til Efterkommelse af Lovens § 5 berammes herved Møde i Torpens Landboforening til Afholdelse i Aamodt Kirkestue Tirsdag den 6te Januar først. Kl. 11 Form., hvortil Foreningens Medlemmer indbydes.

Torpens Landboforening, 20de December 1884.

Bestyrelsen.

— Naifhed og Forsigtighed kommer ofte i Kollision. Jeg valgte i dette Tilfælde § 2 paa § 1's Beføjning og klarede Bakken ned, uden at Lofen flutede sig stort. At hoppe over Myren fra Tue til Tue for ikke at plaste i Vandet, var et Djebliks Verk, og Stræningen op imod Plateauet var let at gæle. — Da jeg, som Læsere maaste ved, kun har en Haand, Venstre, gjælder det i særlig Grad for mig at have alt „ready“ til faldnaa i kritiske Djeblikke som de, der nu forestod. Af de medbragte tre Patroner pittedes en i Riflen, de to andre lagdes tilrette i en bekvem Vestelomme, hvorpaa jeg sagte, lydløst og spejende frem over Mostæppet. Hundene saa jeg allerede staa roligt halsende nede i en liden Nabning mellem Buskene, men ingen Elg. Dog, jeg kjendte Thyren, hvor godt han kan dække sig, og hvor vanskelig han er at se, naar han inde i et Granstær staar ubevægelig som en Billedstøtte. Endelig troede jeg at skimte hans Hovedsaarene gennem nogle tætte Graner og forsøgte gjentagende, men forgjæves at

Mjøsdampskibet „Tordenskjold“.

Publikum bør være forberedt paa, at Dampskibet paa Grund af Isforholdene paa Tur sydover vil afgaa indtil 1/2 Time tidligere end efter den i Erindringslisten angivne Tid.

Nordmanden

(Kristianposten)

er gaaet over til et nyt Aktieselskab, som fra 1ste Januar vil lade Bladet udgaa under ny Redaktion og i næsten fordoblet Format, men til samme Pris, 99 Øre Kvartalet Porto indbefattet. Bladet vil blive redigeret i liberal Aand og har sikret sig fremragende Medarbejdere som specielt vil beskæftige sig med de store Samfundsspørgsmaal som Afholdssagen, Skolespørgsmaalet, Fredssagen osv. Forøvrigt vil det indeholde morsomme Fortællinger, Nyheder osv. og faar et rigt og underholdende Læsestof. Forsøg det et Kvartal! Det kan bestilles paa alle Postaaabnerier.

„Husmanden“

redigeret af S. Fedje, udkommer 2 Gange i Maanedn og koster for Halvaaret Kr. 1.25 og for Aaret Kr. 2.50. Porto iberegnet.

Bladets Opgave er at vække Arbejderne til Trang efter Oplysning, til Tørst efter Frihed og Selvstændighed, til Sparomhed og Selvhjælp. Det vil derhos arbejde for et bedre Forhold mellem Arbejderen og Arbejdsgiveren og søge at styrke den Fattiges Moral og Æresfølelse.

Gaardbrugere bør holde det for sine Børn og Tjenere.

Adr. Husmandens Udgiver, Follebo pr. Lillehammer.

Stor Møbelauktion.

Tirsdagen den 6te Januar først. Kl. 2 Eftermiddag bliver en offentlig Auktion afholdt i Snekermester Sandvolds Gaard i Gjøvik over en hel Del ham tilhørende forskellige Slags Møbler bestaaende af:

Polerede og malede Komoder, do. Piedestaler, Spiseborde, Divanborde malede og polerede, Spilleborde, flere Sorter Stole, do. Sophaer, Senge enkelte og dobbelte, Vaskeservanter, do. Buffer, Skrivepult, Sekretærer, Kaminstole m. m. m.

Det bemærkes at største Delen af Møblerne har staaet længe færdige.

Lommeuhre & Stueuhre

anbefales i stort udvalg fra de beste fabriker til billigste priser hos

uhrmager J. Mohn.

Alle sorter uhre reparerer med største nøjagtighed og til moderate priser hos

uhrmager J. Mohn.

Af optiske varer anbefales barometre, termometre, kikkerter, briller med slebne glas, af alle no. tegnebestik, luper, forstørrelsesglas, diamanter, vaterpas, frøprovere og mælkeprovere alt til billigste priser hos

uhrmager J. Mohn.

faa rent Skud og ordentlig Sigte. Men hush! nu gjor den et voldsomt Ildfald mod „Storm“, saa det brager i kvist og Daal og prøver med nogle drabelige Hop at trampe ham fonder og sammen. Derved kommer den klar af Træerne og lige imod mig. Et hurtigt Sigte, et skarpt Knald, og Elgen kaster omkring og piler over Strønten fulgt af den hvinende „Storm“, medens jeg hurtigt faar ny Patron i Riflen. Et Minuts Dødsfjæle afbrydes atter af „Storms“ korte befalende vov, vov, d. e. „saa paa Flekka!“ og jeg nærmer mig paany. Atter kommer Elgen jettende lige imod mig, et omhyggeligt Sigte, et Knald, et Knast, et skarpt Sprang over Sletten — og den ruller rullende ned i en Bæk under mit Ildelige Dotraa og „Storms“ Finale „en Vivace“.

Det var ogsaa paa høj Tid; thi det var allerede Tusmørk. Johannes Homb var snart paa Stedet. Det gjalt i en Hast at faa aabnet Elgen; men vi havde kun en liden Tolleknud at fare med. Dog, under den Stemning, som en Elgdøt uvilkaarlig har til

TH. LUNDE

Lillehammer.

Manufakturforretning en gros & en detail. Lærredshandel, Klædehandel, Garn, Kaaber og Frakker. Kjøletøier i stort Udvalg.

Udvævegarn i godt udvalg. Hendingsgarn

2tr. N 24—30 —40 i bleget, mørkeblaat, sort, brunt og graat, Dyrfisfrødt i paffer og mindre til godt kjøb.

Badmæl i godt udvalg hos Ole Star.

I. Frisenberg Guldsmed,

Lillehammer.

anbefaler sin Forretning, og sit Lager af færdige Guld og Sølvarbejder, der steds er godt assorteret i nye og smukke Faconer. Nationale Sølv Fillingramsmykker i godt Udvalg. Ægte Merskums Piber, saavel med, som uden Sølv Beslag. Solide Sølvpletterede Kaffeander Bordopsats, Skeer og Gafler m. m. af indenlandske Fabrikata, Gamle Beslag modtages til Forsølving, der udføres solid og smukt.

C. Østberg,

Gjøvik,

anbefaler altslags Skotøi, Herrespringstøvler af Hesteskilter, Do Skaftstøvler, Damespringstøvler, af Bøfellaak Hanskekind, Pudseskin og Amerikansk Hestelæder, Damesnørestøvler af Skind og Fedtlæder, Børnestøvler af forskellige Slags.

Alt til meget billige Priser.

N. B. Landhandlere der kjøbe større Partier indrømmes betydelig Rabat.

L. J. Hoel

anbefaler til Dagens billigste Priser: Pelse, Tullupper, Slædefælde, Kjørebandsker, forskellige Sorter Skindhuer, Damereisestøvler, Muffer, Kraver, Boar, Muffediser, Baretter, Kaaber og Kaabefor. Symaskiner for Skomagere (Elastich) samt Singer, og Saxonia, Maskinaaler og Olie.

De Hr. Landhandlere og Forbrugsforeninger billigere.

L. J. Hoel.

Se her!

For tilreisende er godt Logi og god Beværtning med Spise og Drikke for rimelig Betaling. For Heste haves Staldrum hos

H. Siem.

Udals forrige Gaard.

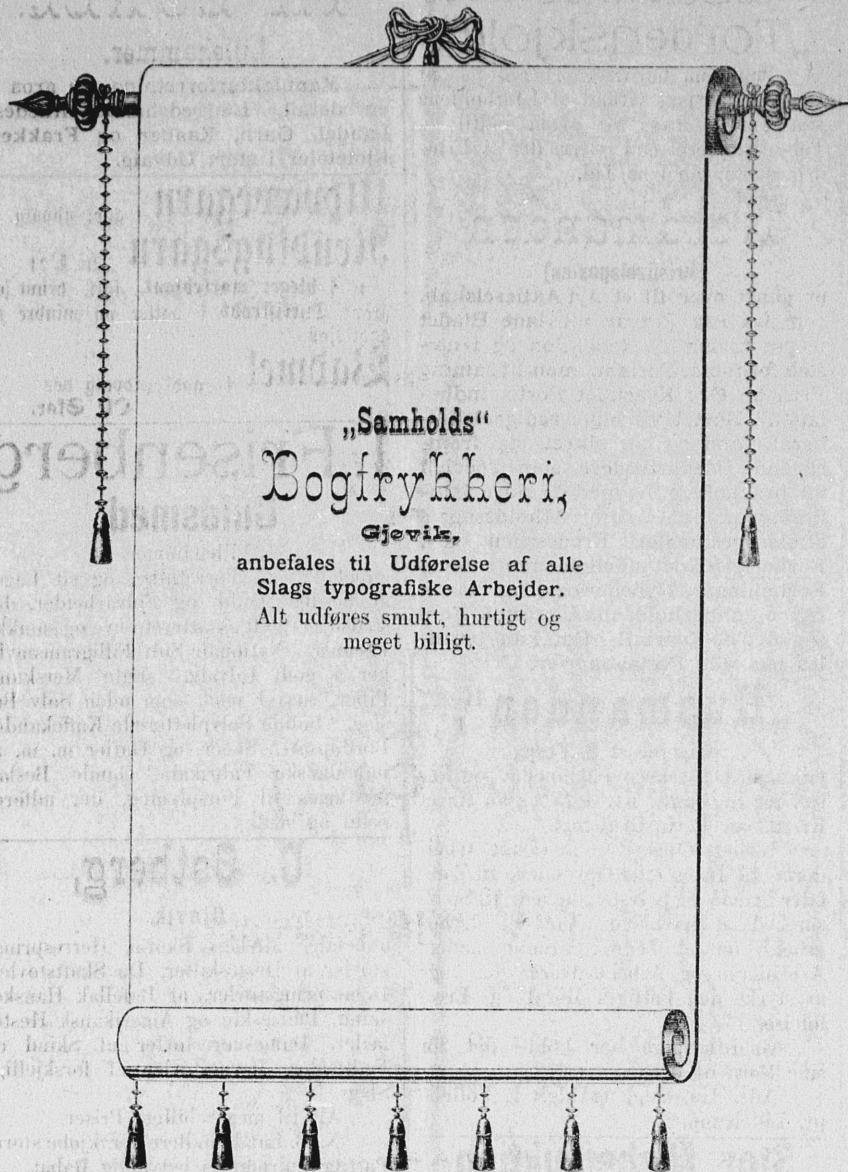
Fersk Fisk!

Forsk, Flyndre, Kolje, samt Sneve Sild haves til hver Tid. Ordre modtages og ekspederes sikkert

H. Siem.

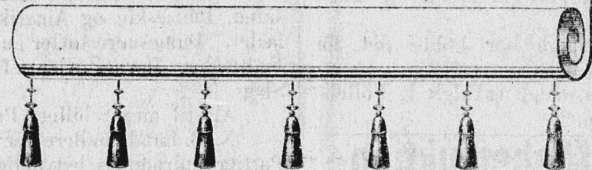
Følge, ved man ikke, hvad Kraad er, og Arbejdet var snart gjort. „Storm“ fik paa Stedet sin fulde Forplejning med Tillæg af en overstrømmende Mæsse Stjærtegn og Stjælnavne. Med Stiven blindefede vi paa Hjemvejen et og andet Træ, hvorefter Stjærterne den næste Morgen strax fandt Elgen. Paa Tilbageturen havde vi god Anledning til at anstille Betragtninger over Forfjællen mellem en Springmarch under Lofen, naar enhver Fiber er anspændt, og Sjælens Ild og Legemets Kraft gjør Hindringer lette og Vefen fort, imod Tilbagetøget, naar man trætt og sletten snubler i hver Tue og hver Laag og putter Venet i alle de Washuller, som findes.

Senere paa Kvelden ankom De Nordraaf med to yngre Hunde til Homb — forfent til efter Bestemmelsen at deltage i, men paa tidligt til at modtage Rapport om Dagens Elgjagt. (Fortf.)

„Samhold“
Bogtrykkeri,

Gjøvik,
anbefales til Udførelse af alle
Slags typografiske Arbejder.
Alt udføres smukt, hurtigt og
meget billigt.

E. C. Gjestvang,

Christiania,

Generalrepræsentant for Skandinavien for
Maskinfabrikken Geislingen, Würtemberg,

anbefaler som Specialitet:
Valsestole

med nyeste Forbedringer, samt alle til Møllebrug henhørende Hjelpe-
maskiner som „Farare“, „Trieure“, „Eureka“, „Køniske Børstemaskiner“,
„Magnetisk Apparat“, „Forknusevalser“, Centrifugalsigtemaskiner“, Raf-
nermaskiner etc. etc.

Fladmøllestolen „Vega“,

med nyeste automatiske Fraslagningsmekanisme, samt alt Tilbehør for
Møller.

Valsestole med riflede eller glatte Valser fra Kr. 750.

Turbiner

med eller uden selvvirkende Regulatorer garanteret største Nytteeffect.
Prisopgaver, Overslag og alle ønskelige Oplysninger meddeler

E. C. Gjestvang,

Carl Johans Gade 23, Christiania.

Anbefaler:

Hutter & Schrantz, berømte Messingdug for Møller Træsliberier Brænde-
rier etc. Ægte Schweizer Silkedug kun i solide Kvaliteter.

Control og regulerdygtige, justerede
Automatiske Kornvægte,

fra C. Reuther & Reiser for Silos, Korn og Oliemøller Bryggerier Brænde-
rier etc.

Nyeste patenterede Vandmaalere.

Med flere
Møller her i Lan-
det foretages nu af
Geislingen hel eller
delvis Ombygning.

Anlæg af elektrisk
Belysning med de
bedste Dynamoma-
skiner og forbedrede
Svan-Lamper.

Min i 1863 etablerede Forretning — omfattende **Salg** af Kolonial- Manu-
faktur- og Metalvarer, samt **Køb** af Landmandsprodukter og Husflidsgenstande
— tillader jeg mig at anbefale.

Solvente Kunder gives lang Henstand. Logiværelser og gode Staldrum
forefindes.

Gjøvik 31/12 84.

H. O. Eger.

**Bøhmers
Symaskinforretning**

Lillehammer,

anbefales som forsynet med Maskiner af de nyeste Forbedringer
for Skræddere, Skomagere og Familiebrug. Maskinnaale flere
Sorter, Skydter, Oliekander, fineste Symaskinolie, alle Sorter
Traad i Lin, Bomuld og Silke, Kjoletoi, For etc.

J. E. Bohmer.

**Linkager, Linkagemel,
Rapskager, Rapskagemel**

anbefales som fortrinlige Kraftfodre af
P. W. W. Kildal & Co.
Kristiania.

Ved!

50 a 60 Favne Birke-
ved 1/4 Alen lang leveret
i Nærheden af Einavan-
det i vestre Toten sælges
ved

Nils Frøslund

pr. Rødfos.

Aspetommer

skikket til Fyrstikmate-
rial kjøbes af Rødfos Brug
pr. Gjøvik.

Rødfos Møllebrug,

der er sat i tidsmessig
Stand, og hvor 2de hen-
sigtsmæssige Korntørker
forefindes, modtager alle-
slags Kornvarer til For-
maling.

I. Frisenberg,

Lillehammer

anbefaler optiske Sager: Barometre,
Thermometre, Kikkertøler, fine og sløbe
Briller i alle No. Bestillinger paa Bril-
ler og Lorgnetter udføres hurtig og
noiaagtigt.

Lillehammer og Omega gjøres
opmærksom paa, at Avertissementer
kan indleveres til Garver Schjens-
berg indtil en Time før Postens Af-
gang, de Dage Bladet udkommer.
Ved en Forbedring ved Trykkeriet
— som kun findes i et norsk Bog-
trykkeri foruden „Samholds“ — vil
Avertissementerne komme i Bladet og
med dette i Posten tilbage til Lilleham-
mer samme Aften.

De Embedsmænd, Bestillings-
mænd, Landhandlere og Stationshol-
dere, som modtager „Samhold“ an-
modes om velvillig at gjøre Avisen saa
fulgjængelig som muligt for Publikum.

De Avertierende gjøres opmærksomme
paa, at de første Nummere af „Sam-
hold“ udgaar i ca. 5.000 Exemplarer,
deriblandt til samtlige Landhandlere
inden Amtet.

Grindringsliste.

Gjøvik.

Telegraf- og Postkontor.

Postkontoret aabent hver Søndag fra kl. 8
til 12, og 4 til 7 Efterm.

Telegrafstuden hver Søndag fra kl. 9 til 12
Form. og 4 til 7 Aften. Søn- og Hellig-
dage fra 7 til 9 Form.

Arbejderfamfundets Lokale aabent hver Dag.
Arbejderfamfundets Bibliothek aabent On-
dag og Lørdag kl. 8—9 Aften.

Arbejderfamfundets Kassererte Ark. Jaga Svend-
sen. Kontor i Samfundet hver Lørdag fra
8 til 9 Aften, ellers hjemme.

Dampskibene paa Mjøsen.

Pasagerdampskibet „Tordenstødt“ anløber Gjøvik
alle Søndage paa Tour til Hamar kl.
10, 21 Form., paa Tour nordover kl. 3, 30
Efterm.

Gødsdampskibet „Thor“ anløber Gjøvik for
søndag hver Tirsdag og Fredag omtrent
kl. 10 Form. og for nordgaende hver Man-
dag og Torsdag omtrent kl. 2 Efterm.

Sparebankerne.

Gjøvik Sparebank modtager Indskud og ud-
betaler opsigte Penge hver Lørdag kl.
3—4 Eftermiddag.

Formidling af Verdensl. hver Søndag fra
kl. 10—1 Form. og 3—6 Efterm.

Birch Sparebank aabent 15de og 30te i hver
Maaned, Indtæfter Datoen paa en Hellig-
dag, da Dagen forud.

Den toten-beredte Sparebank har Røde
Mandag den 12te Januar kl. 9 Formiddag
paa Gaarden Mellemstuslad.

Følgeligskommissioner.

Følgeligskommission for Gjøvik holdes hver Tir-
sdag fra kl. 9 Form. i Gjøviks Metslokale.
Skager indtages hver Lørdag Formiddag;
for Østre Toten hver første Fredag i hver
Maaned.

Lillehammer.

Postrevisionsen

er aabent alle Søndage fra kl. 9—12 Form.
og 3—7 Efterm., Søn- og Helligdage fra 8—
9 1/2 Form.

Postkontoret

er aabent alle Søndage fra kl. 10 1/2—12 i
Gøtveit Lovanges Gaard

Sparebanken

er aabent hver Søndag fra kl. 10—12 til Dis-
puteringsforretningen, Sa. And og Udag og
desuden hver Lørdag fra kl. 12—2 til
Ridstid og Udag alene. Lokale er i Post-
befyter Bohmers Gaard.

Redaktør: Johan Eger.

„Samholds“ Bogtrykkeri ved J. Saugliad.